Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

degustasset bnficior ipsio dulcedme. Post hec supra
dicto inuenis matheus totuse uiro dei audacter se
ingessit. et sic erat uestitus atq; caligatus ardenter
in sacam tumbam descendit. et submergens suas in li=
quore palmas rapuit scas reliquias natantes. et
aromatis omnium suauitate imbecetes. quas in sacra
abilit deosculans pbris uenabilit porrexit. Qd
cum audisset custodes amarissime plorabat dicentes.
Vester est sancti dei. qa acteus no osensit erga se tlia
fieri. Et quasi ad btm Nicolaum hac flebili uoce ut fer=
tur allocuti sunt eum. O dne o pat sanctissime cur nos de=
seris. aut cur nos relinqis afflictos multis miseriis.
Ecce enim elegisti et assumpsisti tibi alienigenas. et qui
piciens abiecisti ppas pascue tue ouiculas. Ecce iu=
deris p michilo diuisse officia iustitis que impesa
sunt gle tue a pgenitoribus nris. cum nobis no psint
cor mita. ut digm simus tui patrocinii psentia. Qd
dicentibus ad hec dne et pater sanctissime. Fatemur quide
hanc diuisione merito nos sustinere. qui minus sumus
tibi digni uenerande neq; debito obsequio aut deuocio=
ne. quando quide et ciues patrie mre sic pui pastoris
optinuit fuge ate pmonuit noluisset ad custodiendum
te tuos q; reuerti qui prius subtraxerant se a custodia
patrocinii tui. Sed tu memento nri dne ubicumq; sis lo=
corum. et noli obliuisci pauperum tuorum. et sic ppitius iam
factus es alienis. in quibus fortasse puidisti maiorem
fructum et meliorem quam in nobis recepturum fore de me=
ritis bnficior tuorum. ita et clero et ploo tuo epatus qui
in myrrea cauitate pastor egregius gubnasti. benigni=
nus et clemens sis omnipotentium.